

"Herman i Falla" snidar kandelabrar till kyrkan

72-årige träslöjdaren Herman Olofsson i Bosebyn, även känd som "Herman i Falla" har just fått två kandelabrar färdiga. De skall snart pryda kyrkan i Gunnarskog. I Gravås håller Anders Olsson på med en ny dopfunt till kyrkan. Båda arbetena ingår som viktiga detaljer i det omfattande restaureringsarbete av kyrkan som påbörjades i fjol. Under den kommande våren skall arbetet i sin helhet slutföras. Det gäller altargruppen, predikstolen, skåp i sakristian och det största arbetet: vitkalkning av kyrkans torn.

Herman Olofsson i Falla med en av de två kandelabrar han nu har färdig för Gunnarskogs kyrka.

— Om allt går som vi hoppas kan nog restaureringen i sin helhet vara klar i september månad, omtalar kyrkoherde R. Roremärk på vår förfrågan.

I verkstaden hos "Herman i Falla" är det roligt att titta in. Kandelabrarna till Gunnarskogs kyrka har han färdiga. Dem har han inne i bostaden f. v. b. till kyrkans konservator, som skall behandla dem. Olofsson har hållit på med sitt träslöjdande sedan 1922. Något vanligt slöjdarbete är det sannerligen inte han producerar. Ville han själv, så nog kunde han ståta med titeln träskulptör i telefonkatalogen. Men det gör inte "Herman i Falla". Han tillhör inte dem, som gör väsen varken av sitt arbete eller sig själv.

Innan hr Olofsson gav sig träsnideriet helt i våld hade han i 10 års tid jobbat vid Arvika-Verken. Han hade vidare arbetat tre vintrar i skogen och tjänat stora pengar efter dåtida mått.

— I skogen tjänade jag 15 kr. om dagen, och det var stora pengar på den tiden. Men nog fick man slita både hårt och länge om dagarna för den förtjänsten, berättar hr Olofsson. — Så kom en vinter, och förtjänsten sjönk till 3 kr. om dagen, fast jag jobbade lika hårt och lika länge. Då sa jag till skogsvaktarna: Nu är det lika bra jag stannar hemma.

(Forts. & sista sid.)

"Herman i Falla"...

Forts. fr. sid. 1

— Så gjorde jag, och det har jag inte ångrat. Jag har mitt lilla jordbruk att syssla med om somrarna, och träslöjdandet ägnar jag mig mest åt under vinterns månader.

— De 10 första åren i verkstaden trampade jag svarven, så när elkraften kom in i verk-

staden kände jag mig nästan bortkommen. Det var som om foten aldrig ville sluta med sitt trampande...

— Under första tiden i det här arbetet gjorde jag massor av träfat. Det var så att på den tiden skulle alla ha träfat att arbeta smör i. Så tog detta arbete slut och jag ägnade mig åt nästan bara armatur i många år. Under kriget blev det ont om material, så även armaturjobbet tog slut.

Nu håller Olofsson på med prydnadsföremål som träfat, tavlor, broscher, o. s. v. Hans arbete vittnar om intresse och högt uppdriven skicklighet. Det ligger personligt intresse i det han har för händer.

— Nog har jag att göra, fortsätter hr Olofsson. — Jag orkar faktiskt inte med så mycket som jag skulle kunna sälja. Det kommer sommargäster och andra som vill köpa. Jag har inget bekymmer med att bli av med slöjdsakerna.

Det luktar så gott i verkstaden, det vilar lugn och ro över verktyg och svarv. Det vilar något av Olofsson själv över alltsammans förstår man efter att ha varit inne i verkstaden en stund.

Vi står där och pratar om hans dagliga gärning. Han tycker inte det är så märkvärdigt att vara träskulptör. Hans son Harry jobbade ett tag hos pappan i verkstaden, men förtjänsten räckte inte för två, så Harry började arbeta i stan. Men vill det sig väl så går yrket i arv i alla fall. Lille sonsonen Mats har fått sin egen lilla kniv, och han sitter gärna i verkstaden och "skär i trä", medan farfar svarvar eller själv skär i trä.

Men Olofsson är inte bara en skicklig träskulptör utan även författare, sångare och musikant. Sedan vi tittat på allt i hans verkstad blev vi inbjudna i storstugan, där sonhustrun ordnat för oss på bästa sätt. Innan vi skildes åt fick vi lyssna till både sång och musik. Han nöjde sig inte med att bara spela mandolin, utan mellan sångerna satte han på ett finurligt sätt fast munspelet och spelade vackra melodier på två instrument samtidigt.

Tavlor i trä är en av Olofssons specialiteter. Den här med motiv från skogen är underbart vacker.

Ett bevis på att han även är poet fick vi genom dessa sånger samt uppläsning. En mångfald verser skulle kunna bli bra sånger om det sattes melodi till dem. Varmt religiös sedan ungdomsåren har hans begåvning som författare mestadels rört sig på det andliga området. Berättelsen från Gamla testamentet om profeten Jonas äventyrliga färd till staden Nineve är på ett utomordentligt bra sätt versifierad.

Så står vi där för att ta adjö. Då tittar Olofsson genom fönstret bort mot grannens egendom. — Så där vill jag inte ha det, säger han. — Så länge jag orkar vill jag hålla jorden öppen. Det är svårt att se öppen jord växa igen. Tänk på den tiden jag bröt i stenig mark... Nej, hos mej får inte jorden växa igen och bli skog...

Lille Mats tycker om att hjälpa farfar Herman i verkstaden.